

THE VISIT OF HIS BEATITUDE CHRISTODOULOS
TO
BALAMAND

WELCOMING SPEECH OF THE DEAN

ARCHIMANDRITE PAUL YAZIGI (April 27, 1999)

Δεύτερον , Το αναφερθέν ασκητικό πνεύμα της Σχολής δεν σήμανε ότι η θεολογία της απευθύνεται σε εκλεκτικούς ή σε περιορισμένους κύκλους. Αντιθέτως η θεολογία λοιπόν, ως επιστήμη είναι η Τέχνη της μεταβίβασης των εσωτερικών υψιλῶν θεικῶν εμπειριῶν σε διακονοία λόγου, σε εὐαγγελισμό και ποιμαντορικό ἔργο, με ἄπλο τρόπο. Οὕτως η Σχολή αυτή ανέδειξε μεγάλους Ιεράρχας καί σπανίους ποιμένες, οι οποίοι σπουδάζοντας τήν θεολογία τούς γνωρίσαμε ὡς αὐστηρούς ασκητές καί, ασκώντας τήν θεολογία ἔπειτα αναδειχθηκαν ἄριστο υπόδειγμα ποιμένων, εκ τῶν οποίων μπορούμε νά αναφέρουμε τόν Ἁγ. Ἰω. Τόν Χρυσόστομο. Στήν Αντιοχειανή Σχολή πηγή της θεολογίας ὑἴρξαν τά ἀσκητήρια, τέλος της ὁμοῖς καί προορισμός, και θάλασσα στη οποίαν χήθηκαν τα ὕδατα τῆς χάριτος καί τῆς μελέτης ηταν τό ποιμαντικό ἔργο. Η θεολογία είναι διά τήν Ζωή και οι σπουδές προορίονται διά τήν ποιμαντική Ζωή.

Ευπαρατήριτο είναι, στή Σχολή μας σημερα, ότι η θεολογία αναζητιέται ὡς " πάθος " Ἱερόν, δλ. " Πόθος" θείκος, ὅπως τό ἐκφραζει τό Ἄσμα τῶν ασμάτων : " ὅτι τετρωμένη ἁγάπης εἰμί ἐγώ " (5, 8) διό καί ἡ καρδία ἀγρυπνεῖ (5:1)" Αὐτός λοιπόν ὁ οὐράνιος πόθος δέν ἀνέχεται ἀμέλια ἢ ὕπνον. Ὁ ἔρως δέν συμβαδίζεται με τήν ἄκινησιά.

Ἡ φύσις της ἀγάπης είναι ἐξτατική δεν περιορίζεται στα ὅρια του εαυτου ἢ του εγωισμοῦ . Η ἀγάπη εἶναι ἔξοδος. Καί ἡ ἔξοδος σημαίνει κίνησι, και ἡ κινήσις δείχνει ζωή καί η ζωή είναι ἀνακαίνησις, και η ἀνακαίνησις είναι δημιουργία, και η δημιουργία εἶναι σημεῖο θεότητος, καί θεότης μᾶς καθιστᾶ τέκνα θεοῦ. Καί Ἰδού λοιπόν ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖον βρισκόμεθα ἐδώ.

Ο σκοπός μας από τήν θεολογία είναι να Φλέγεται ή καρδιά τού φοιτητού από τόν έρωτα πρὸς τόν Χριστόν, γιατί ὅποιος τόν αγαπά σύγουρα θά ποιμένει τά πρόβατά του.

Οὔτοι οἱ νέοι φέρνουν μέσα τους μία φλογερή αναζήτησι, Απέταξαν τά ἔργα, τις εργασίες, καί ὅλοι εἶναι, προτού εγγραφθοῦν στήν Σχολή ἀπόφοιτοι ἄλλων πανεπιστημείων, και ἦρθαν ἐδῶ ψάχνοντας ἄλλο σκοπό στήν ζωή. Σκοπεύουν νά αξιωθούν νά τούς καθιστᾶ ο θεός πατέρες. Ποία μυστηριώδη δύναμη ωθεῖ τόν νέο σ' αὐτή την αποταγή; Το μυστήριο της, ἀγάπης, δηλ. Τό μυστήριο τῆς ἀφοσιώσεως.

Αὐτοί αρνοῦνται τό ἴδιον συμφέρον επειδή δεν τοῦς συμφέρει πιά ἄλλο ἀπό τήν διακονοία τῆς ἀγάπης. Πτωχεύουν ἔκουσίως διότι ο πλοῦτος εἶναι πιά ἡ ὑπηρεσία τῆς Εκκλησίας. Αὐτή εἶναι ἡ τιμή τῆς πατρότητος. Τά ἔτη τῶν σπουδῶν ἐδῶ εἶναι ἡ χρυσή περίοδος πού τείνεται μπροστά μας μέσα στην οποία ωφείλουμε να προλάβουμε νά κτίσουμε τέτοιον Πατέρα.

Ἐμεῖς βλέπουμε σ' αὐτούς τόν σπόρο, καί παρατηροῦμε στό ζῆλο τους ὅτι αὐτός ο σκοπός πραγματοποιεῖται ἔν δυνάμει. Ὅποιος προσφέρει τήν νεότητά του σημεῖρα, χάριν θεοῦ θά τήν ἐπιστρεψῆ πατρότητα αὔριο.

Ἡ ἐξουσία τοῦ ποιμένου εἶναι ἡ διακονοία, καί πρῶτος εἶναι ὁ ὑπηρετής. Ἡ ἐπιστήμη τῆς θεολογίας εἶναι ἡ τέχνη αὐτῆς τῆς διακονοιάς.

Ενθυμοῦμαι καλῶς, Μακαριώτατε κάποτε πού παρακολούθησα μία συνέντευξη μαζί σα στήν τελεώραση. Σας ἐρώτησα πόσα πτυχία φέρετε (ἔχετε). Δέν αναφέρατε το πτυχιο τῆς Νομικῆς οὔτε το Διδακτορικό τῆς Θεολογίας, οὔτε τα πτυχία τῆς Γαλλικῆς κι τῆς Ἀγγλικῆς οὔτε τήν γνώση τῆς Γερμανικῆς γλώσσας κι τόσα ἄλλα πολλά ἄλλά εἶπατε : ἕνα πτυχίου γνωρίζω ὅτι εἶμαι " Ἱερεῦς τοῦ Ὑψίστου ".

Ἀγαπτοί μου ἄδελφοί, οἱ φοιτηταί τῆς Θεολ. Σχολῆς, ἰδού τό ὑπόδειγμά Σας πρὸς μύμηση.

Ἐμεῖς γνωρίζουμε καλῶς τήν σπουδαιότητα τῶν ἐπιστημῶν, τῆς

θεολογικῆς ἔρευνας, τῆς μελέτης καί ἀγωνίζουμε καί προσπαθοῦμε νά εἴμαστε πάντοτε πρωτοπόροι καί σύγχρονοι. Ἐλλωστε οἱ φοιτηταί μας ἦταν διακεκριμένοι στά ἄλλα πανεπιστήμια προτοῦ ἔρθουν ἐδῶ, καί ἡ ἐπιτυχία τους περισσότερο φαίνεται στις θεολογικές σπουδές.

Ταυτόχρονα ὁμως, δέν μας ξεφύγει ὅτι ἐδῶ ἀναζητοῦμε κάτι υψηλότερο τόν Ἱερέα τοῦ Ὑψίστου, εὐχεσθε Μακαριώτατε νά βαδίζουμε ὅσο μποροῦμε εἰς τά ἤχη Σας.

Ὅσα ἀναφέραμε, δέν ἔχουν σκοπό μιά ἐξιστόριση γεγονότων. Καί τέτοιος λόγος θά ἦταν περριτός νά ἀπευθυνθεῖ πρὸς ἄλλην προσωπικότητα. Ὁμως στή ὑποδοχή τέτοιου Ἱεραρχοῦ ἔρχονται στήν μνήμη ὅλα αὐτά διότι τό ὑπόδειγμά Σας ἀνανεώνει μέσα μας ὅλες αὐτές τις σκέψεις.

Γνωρίσαμε πσλλά περί Ὑμῶν καί ἀκοῦμε τώρα ἔτι περισσότερα. Μέ πολλή χαρά καί παρρηγοριά παρακολουθοῦμε στούς διαφόρους τελεωπτικούς σταθμούς (T.V.) καί στο δορυφορικό τίς δραστηριότητες Ὑμῶν, τό ἐνθουσιασμό τοῦ κόσμου, καί Ἰδιαίτερα τῶν νέων οἱ οἱ Σας περιβάλλουν ὅπου νά πᾶτε μέ πολλή ἀφωσίωση.

Θά μου ἐπιτρέψετε νά ἔκφωνήσω τά αἰσθητά μου σύν τῷ ἐλληνικῷ λαῷ ἔπεφάνη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ , καί Ἰδοῦ ὁ πατήρ τῶν Ἑλλήνων . Πράγματι Σας ἀξίζει ἡ ἡγεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μέ μεγάλη χαρά ἀναμίνουμε καί παρακαλοῦμε τή ἀναζωοποίηση τῆς ἐκκλησίας τῆ ἑλλάδος.

Στό σεπτό Σας πρόσωπο κρέμονται πολλές ἐλπίδες, ὄχι μόνο τοῦ ἑλ. Λαοῦ ἀλλά καί τῶν ὀρθοδόξων ἄλλων Ἐκκλησιῶν. εἶστε Μακαριώτατε διαφημισμένοι διά τό ἀποστολικό Σας ἔργο, Τήν διακονοία τήν οἰκουμενικοτήτά καί τό ζῆλο Σας ὑπέρ ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, διά τό ἀμεριστον ἐνδιαφέρον Σας ὑπέρ τῆς μελέτης τῆς Θεολογίας.

Δι ὅλα αὐτά συγχαίρουμε τό ἐλληνικό λαό γιά τέτοιο Ἱεράρχη.

Καί τέλος Σας εὐχαριστοῦμεν θερμώτατα πού μᾶς εὐλογήσατε μέ τήν ἐπίσκεψή Σας

Εξομολογοῦμενοι ὅτι αυτή ἡ Ἱστορική στιγμή θά μένει γιά μᾶς ἀφορμή περισυλλογησμοῦ καί εὐδυναμισμού καί παρρηγοριᾶς.

Χριστός Ἄνέστη

Δεχθεῖτε μακαριώτατε αυτο τό ενθύμιο τό ὅποιο φέρει τό σύμβολο τῆς μονῆς ὡς ἔκφραση εὔγνωμοσύνης καί ἀπείρου σέβασμοῦ.

"Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου , ἐν ουρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη ουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ελέους σου,"

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλε,

Στὴν λαμπρὴ ἱστορία τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας τοῦ BALAMAND ἀναφέρονται πολλές ἐπισκέψεις τοπικῶν καὶ διεθνῶν προσωπικοτήτων, πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων καὶ ἀρχιερέων. Σήμερα προστίθεται σ' αὐτὴν μιὰ ἐπέισης Ἰδιαίτερη ἱστορική στιγμή. Καὶ ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ὑψίστη τιμὴ νὰ Σας συνοδέψει ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης στο ἱστορικό μοναστήρι τοῦ.

Ἡ Μονὴ κτίσθηκε πάνω σὲ ερείπια Βυζαντινῆς περιόδου καὶ γνώρισε μιὰ ταραχώδη πορεία. Ἡ Μονὴ εἶχε πάντοτε ἓνα ἀποστολικό πνεῦμα. Κάποτε ἡ διακονία τῶν μοναχῶν συνίστατο στὴν προσφορά τῆς τροφῆς καὶ τῶν σπόρων στοὺς γεωργούς καὶ στὴ διάθεση τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς ὡς βοσκότοπους. Κατὰ τίς ἀρχές ὁμοῦ τοῦ αἰῶνα μᾶς ἰδρύθηκε μιὰ ἐκκλησιαστικὴ σχολὴ καὶ τὰ διασοθέντα διπλομάτα τῆς φέρουν τὴν χρονολογία 1900. Κατὰ μὲν αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ Μονὴ ἐκπληροῦσε τὴν ἀποστολή τῆς προσφέροντας στοὺς ἀνθρώπους τὴ βασικὴ τους τροφή ἀνάλογα μὲ τὶς ἐκάστοτε συνθήκες.

Το ἔτος 1960 ἀρχισε νὰ γράφεται μιὰ καινούρια σελίδα στὴν ἱστορία τῆς Μονῆς, ὅταν ἀνέλαβε τὴν ἡγουμενεία ὁ ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος Hazim, ὁ νυν Πατριάρχης, ὁ ὁποῖος ἀναβάθμισε τὸ ἐπίπεδο τῶν σπουδῶν σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς.

Αργότερα έκτισε στον περίβολο της Μονής το λύκειο και άρχισε την ανέγερση της Θεολογικής Σχολής, επεκτείνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις πτέρυγες της Μονής και εξασφαλίζοντας μίαν ακαδημικήν εκπαίδευση και διτέλεσε πρώτος κοσμήτωρ της Σχολής.

Αφού η ΑυτΜακαριότης ασφάλισε όλες τις προϋποθέσεις τών θεολογικών σπουδών ήταν φυσικό για μια καρδιά που πάλλει συνεχώς και είναι γεμάτη αγάπη να φροντίσει και για τους άλλους ανθρώπους της περιοχής, ασχέτως θρησκευάτος. Έτσι τα φτερυγές της Μονής απλώθηκαν έτι περισσότερα, και ιδρύθηκαν πολλές άλλες σχολές και δημιουργήθηκε το Πανεπιστήμιο του BALAMAND με απίστευτη ταχύτητα χάριν στο κουράγιο και σχεδιασμό της Αυτού Μακαριότητος. Αυτό το Πανεπιστήμιο έγινε γνωστό σ' όλο τον αραβικό κόσμο ακόμη και στο δυτικό, όπου καλλιεργείται σ' αυτό εξίσου το πνεύμα και η επιστήμη.

Όλα αυτά πραγματοποιήθηκαν και είναι απαραίτητο να αναφερθούν διότι ο δημιουργός τους προτιμά τη σιωπή. Οι γυμνοί λόφοι μετατράπηκαν σε εγκαταστάσεις ανωτάτων εκπαιδευτικών και παιδαγωγικών ιδρυμάτων, και είμαστε βέβαιοι ότι θα αναγερθούν στο μέλλον και άλλα ιδρύματα για να συμβαδίσουν με την εξέλιξη του ανθρωπίνου πνεύματος και να μένουν πάντα οι λόφοι του BALAMAND πιστοί στην υπηρεσία του ανθρώπου. Η ζωή άρχισε και σε σταματά ποτέ.

Μακαριώτατε,

Σε λίγο θα επισκεφθείτε τη Θεολογική Σχολή του Πατριαρχείου Αντιοχείας και ίσως αυτά που χαρακτήριζαν την περίφημη Αντιοχινή Σχολή είναι δύο τινά. Πρώτον ότι η μελέτη της Θεολογίας και η ερμηνεία της Αγίας Γραφής πραγματοποιούνται στα κελλία και στα σπήλαια απο τους μοναχούς, έτσι η Θεολογία ήταν προϊόν εμπειρίας, και η θεωρία του Θεού αντικατέστησε τις θεωρητικές γνώσεις. Η θεωρία του Θεού ήταν αποτέλεσμα της πράξης, η οποία είναι η διαφύλαξη των χριστιανικών αρετών και η διακονοία του

ανθρώπου, και αυτή η όντως Θεολογία